

Měsíčník EU aktualit

číslo 113,
únor 2013

strana 5	Události: ČR vyčerpala téměř 30 % národní alokace
strana 7	Sloupek Komise: Nové priority pro evropskou digitální ekonomiku
strana 9	Drobnohled: Hrozí Brexit – odchod Velké Británie z EU?
strana 10	Hlavní téma: Korporátní daně v Evropské unii
strana 17	Průvodce podnikáním: Německo

Česká spořitelna, a.s.
Olbrachtova 1929/62
140 00 Praha 4
tel.: +420 956 718 012
EU_office@csas.cz
<http://www.csas.cz/eu>

EU OFFICE (KANCELÁŘ PRO EU)

Jan Jedlička

manažer EU Office
+420 956 718 014, jjedlicka@csas.cz

Tomáš Kozelský

+420 956 718 013, tkozelsky@csas.cz

Iva Dlouhá

+420 956 718 015, idlouha@csas.cz

Helena Chamerová

+420 956 718 012, hchamerova@csas.cz

EKONOMICKÉ A STRATEG. ANALÝZY

David Navrátil

hlavní ekonom České spořitelny
+420 224 995 439, dnavratil@csas.cz

GRANTIKA ČESKÉ SPOŘITELNY

Richard Lev

ředitel odboru Projektové poradenství
+420 731 192 877, lev@grantikacs.com

Máte zájem o realizaci projektu s podporou fondů EU? Hledáte financování rozvojových plánů? Plánujete expanzi do zahraničí? Chcete získat více informací? Prosím, obraťte se na nás.

Obsahovými partnery Měsíčníku EU aktualit jsou Zastoupení Evropské komise v ČR a portál EurActiv.cz

Informace o evropské politice
v češtině
www.euractiv.cz

Vážený čtenáři,

první měsíc nového roku se rozhodně neoznačoval pozvolným nástupem. Důležité evropské události se na nás bez varování začaly hrnout ze všech stran. A která z nich si zaslouží naši největší pozornost? Pravděpodobně dlouho očekávaná řeč britského ministerského předsedy.

David Cameron nenechal nikoho na pochybách, že je velkým politickým hráčem, který si nechce nechat diktovat agendu protievropským křídlem své vlastní Konzervativní strany a vyrazil do protiútoků. Mazaným slibem uspořádání referenda o setrvání Britů v Evropské unii vzal vítr z plachet i stále sílící Straně nezávislosti, pro které je případná Brexit vlastně jediným viditelným politickým programem. Mazaným proto, že ho plánuje vyhlásit až v polovině budoucího volebního období a za podmínky, že následující volby vyhraje. O tom, jak je to nakonec pravděpodobné a zejména o možných důsledcích vystoupení Spojeného království z Unie se dočtete v rubrice Drobnohled, kterou jsem zpracoval dohromady s kolegou Vítkem Macháčkem.

V nosné rubrice Události, která shrnuje nejdůležitější dění v evropské integraci za uplynulý měsíc, se první zpráva vztahuje k odchodu dlouholetého (osm let ve funkci!) předsedy Euroskupiny Jean-Claude Junckera, který byl zároveň lucemburským premiérem i ministrem financí. Novou hlavou spolku, který sdružuje ministry financí všech 17 států eurozóny, se stal Nizozemec Jeroen Dijsselbloem. Snad za jeho éry společně evropská měna posílí nejen co do kvantity (dané třeba co největším počtem zemí platících eurem), ale zejména co do kvality (dané třeba co nejmenším počtem citací v médiích na téma rozpadu eurozóny).

Po čtenářském úspěchu minulého hlavního tématu, které se věnovalo zmapování výše daně z přidané hodnoty ve všech státech EU, pokračujeme v daňové exkurzi i tentokrát. Na paškál jsme si vzali korporátní daň – v tuzemském prostředí daň z příjmu právnických osob. Patří česká sazba korporátní daně v evropském kontextu mezi spíše ty nadprůměrné či podprůměrné? Odpověď naleznete v článku Tomáše Kozelského začínajícího na straně 10.

V rámci pravidelného výletu s Helenou Chamerovou proti proudu času jsme zavítali do roku 2001, kdy byla podepsána Dohoda z Nice, tedy ta klíčová norma, která novelizací primárního práva EU umožnila historické rozšíření z května 2004 o deset nových členských zemí, včetně České republiky.

Také v tomto čísle Měsíčníku naleznete příspěvek Zastoupení Evropské komise v ČR. Obsahem jsou nové priority Komise v oblasti digitální ekonomiky. Tedy jak ještě více využít moderní prostředky informačních a telekomunikačních technologií k posílení konkurenceschopnosti evropského hospodářství a jeho aktérů nejen na mezinárodních trzích.

Rubrika Průvodce podnikáním se zaměřuje na naše nejvýznamnějšího obchodního partnera – na Německo. Na stranách 17 a 18 zjistíte, jaké má náš západní soused makroekonomické vyhlídky, jaké se tam platí daně, jak drahá je pracovní síla, jak jsou ceny energií, jak obtížné je založit firmu a mnoho dalšího.

Milí čtenáři, ať se Vám únorové číslo našeho Měsíčníku líbí!

Jan Jedlička

Novým šéfem Euroskupiny se stal nizozemský ministr financí Jeroen Dijsselbloem. Britský premiér David Cameron přislíbil Britům referendum o setrvání v Evropské unii, avšak až na rok 2017. Poslanci nejen Evropského, ale i národních parlamentů se shodli na hlavních problémech EU (demokratický deficit a nezaměstnanost mladých). EU zahájila posílenou spolupráci v oblasti daně z finančních transakcí. Vstoupit v platnost by tato daň měla od příštího roku.

POLITIKA

Jeroen Dijsselbloem se stal novým šéfem Eurogroup

Po osmi letech skončil Jean-Claude Juncker v čele uskupení, které zahrnuje ministry financí všech 17 států eurozóny (tzv. Eurogroup). Ve funkci ho vystřídal **nizozemský ministr financí Jeroen Dijsselbloem**.

Záměr jmenovat Dijsselbloema do čela eurozóny byl neformálně oznámen už na summitu EU v prosinci 2012, podle pravidel ve smlouvách však musí být **šéf Eurogroup oficiálně zvolen ministry financí na jejím zasedání**. Dijsselbloem je od listopadu loňského roku ministrem financí Nizozemska, které se řadí do skupiny severních států, jež podporují striktní úsporná opatření.

Německo vyslovilo podporu Jeroenemu Dijsselbloemovi již na začátku letošního roku s tím, že předseda shromáždění ministrů financí eurozóny by měl pocházet z finančně stabilní země, která se těší vysokému hodnocení ratingových agentur. Podporu holandskému kandidátovi vyslovilo také **Finsko a Slovensko**. Kandidaturu Dijsselbloema uvítal i dosavadní předseda Eurogroup Jean-Claude Juncker z Lucemburska.

Také **francouzský ministr financí** Moscovici, i přes počáteční rezervovanost ke jmenování tohoto kandidáta, nakonec nebyl proti. Moscovici od Dijsselbloema očekává, že na zasedání bude prezentovat své vize pro budoucnost Evropy. Zároveň doufá, že nový předseda Eurogroup bude pokračovat v tradici Jean-Clauda Junckera.

Šéf uskupení ministrů financí zemí používajících euro je volen na období dva a půl roku. **Role Eurogroup stoupá** společně s diskuzemi o prohlubování ekonomické integrace. Skupina Eurogroup také například rozhodovala o finanční pomoci Řecku, Irsku a Portugalsku.

<http://www.consilium.europa.eu/homepage/highlights/mr-dijsselbloem-appointed-new-eurogroup-president?lang=cs>

<http://www.euractiv.cz/ekonomika-a-euro/clanek/novym-sefem-eurogroup-bude-jeroen-dijsselbloem-z-nizozemska-010549>

Britský premiér David Cameron chce reformovat EU

David Cameron ve svém prohlášení **přislíbil Britům referendum o setrvání Spojeného království v EU**. Mohlo by se uskutečnit v roce 2017, pokud by u vlády po dalších parlamentních volbách zůstala Cameronova Konzervativní strana. Britský premiér pak předpokládá, že v době takového referenda, by mělo být postavení Spojeného království v EU značně odlišné od toho současného.

Cameron plánuje **vyjednat novou smlouvu a změnit celkové uspořádání evropské integrace**. Reformovaná EU by podle

něj měla být konkurenceschopná, flexibilní, demokraticky odpovědná a spravedlivá. Některé na nadnárodní instituce přenesené pravomoci by se také měly vrátet národním vládám.

Reakce evropských představitelů na Cameronovo vyjádření na sebe nenechaly dlouho čekat. Například německý ministr zahraničí Guido Westerwelle projevil přání, aby Británie zůstala v EU. Varoval ale před britskou snahou „vzobávat rozinky“, tedy vybírat z evropské integrace jen to, co se hodí. Pokud by se totiž k takové taktice uchýlili i další členské státy, vedlo by to podle Westerwelleho k rozštěpení Unie.

Negativní hlasy se ozvaly i ze stran tradičních britských partnerů v otázkách evropské integrace. **Švédská ministryně** pro evropské záležitosti se s Cameronem neshoduje v tom, že by EU měla být pouhou „volnou sítí“, jde podle ní o unii s jasnými pravidly hry. **Dánský ministr** pro evropské věci zase uvedl, že Dánsko neplánuje následovat britskou cestu a chce mít co nejtěsnější vazby s centrem EU. Více k tématu se můžete dozvědět v našem komentáři v rubrice Drobnohled na straně 9.

http://www.conservatives.com/News/Speeches/2012/12/Prime_Ministers_Speech_on_Europe.aspx

<http://www.euractiv.cz/cr-v-evropske-unii/clanek/cameron-chce-reformovat-eu-ceska-vlada-s-tim-souhlas-i-010561>

Hlavní problémy Evropské unie podle poslanců

Za účelem projednání každoročního cyklu koordinace hospodářských politik v rámci EU se **setkali poslanci Evropského a národních parlamentů v Bruselu**. Cílem jednání byla především **vzájemná výměna informací o ekonomických zájmech a obavách členských zemí**, ale i **o unijních prioritách obecně**.

Demokratický deficit

Jedním z hlavních závěrů letošního jednání poslanců bylo zkonstatování, že je potřeba **vytvořit účinnější mechanismus demokratické kontroly evropského rozhodování o hospodářských záležitostech**. Byl totiž zdůrazněn demokratický deficit, který se podle poslanců zvyšuje, protože opatření nového ekonomického vládnutí EU přímo zasahují do všech aspektů národních ekonomik.

Pokud tedy nebude zvýšena demokratická kontrola, občané budou navrhované reformy národních rozpočtů odmítat. Silnější ekonomické řízení by proto mělo vést i **k většímu zapojení parlamentů** (Evropského i národních) **do rozhodování**.

Záruky pro mladé

Nezaměstnanost mezi mladými lidmi v EU dosáhla bezprecedentních **23,7 %**. V souvislosti s tím, byl zmíněn nedávný návrh Komise na vytvoření tzv. záruk pro mladé. Ty by měly mladým lidem ve věku do 25 let do čtyř měsíců zajistit pracovní místo či další vzdělávání.

Podle evropských poslanců je **system záruk** jednou z cest, jak vysoké nezaměstnanosti mladých čelit. Další řešení, která poslanci navrhli, zahrnují **posilování podnikání, lepší propojování vzdělávání s potřebami zaměstnavatelů a reformy pracovního trhu**.

<http://www.europarl.europa.eu/news/cs/headlines/content/20130125STO05486/>

<http://www.euractiv.cz/evropske-institute/clanek/demokraticky-deficit-a-nezamestnanost-mladych-patri-mez-i-hlavni-problemy-eu-shoduji-se-evropsti-a-narodni-poslanci-010577>

Nezaměstnanost v EU opět láme rekordy

V listopadu 2012 dosáhla **nezaměstnanost v eurozóně 11,8 %**, což je od zavedení eura v roce 1999 nejvyšší číslo. O rok dříve bylo lidí bez práce o více než 1 procentní bod méně – 10,6 %. Vyplyvá to ze zprávy Evropské komise o vývoji v zaměstnanosti a sociální oblasti.

Celkem je v Evropské unii **bez práce 26 milionů lidí**, tedy 11 %. Meziročně tak v členských státech přibýlo dohromady přibližně dva miliony nezaměstnaných. **Česká republika** si v porovnání s Evropskou unií vede poměrně dobře a s počtem **7,4 % lidí bez práce** se společně s Belgií nachází na sedmém místě.

Stále aktuálnějším problémem je právě velká nezaměstnanost mladých lidí. V listopadu bylo bez práce zhruba **5,8 milionů lidí mladších 25 let**, celková míra nezaměstnanosti této skupiny tak dosáhla **23,7 %**. V **Řecku a Španělsku** toto číslo dokonce přesahuje 55 %. Právě při porovnání jednotlivých zemí můžeme nalézt značné odlišnosti především mezi severními a jižními státy EU. V roce 2000 činil rozdíl mezi těmito bloky 3,5 procentního bodu, v roce 2007 se ale nezaměstnanost těchto států vyrovnala. V důsledku hospodářské krize, která jižní státy zasáhla daleko silněji, však toto číslo do roku 2011 vzrostlo na 7,5 %.

Největší nárůst nezaměstnanosti za uplynulý rok zaznamenalo Řecko, kde od loňska vzrostla o 7,1 procentního bodu na současných 26 %. Vůbec nejvyšší nezaměstnanost v EU pak trápí Španělsko, kde nemělo v listopadu práci 26,6 % pracovní síly. Meziroční nárůst však činil „pouze“ 3,6 procentních bodů. Na druhé straně pomyslného žebříčku nalezneme Rakousko (4,5 %), Lucembursko (5,1 %) a Německo (5,4 %).

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/andor/headlines/news/2013/01/20130108_en.htm

<http://www.euractiv.cz/ekonomika-a-euro/clanek/nezamestnanost-v-eu-opet-lame-rekordy-znacny-rozdil-je-mez-i-severem-a-jihem-010521>

ZDANĚNÍ A CELNÍ UNIE

EU zahájila posílenou spolupráci v oblasti FTT

Rada pro hospodářské a finanční věci přijala rozhodnutí, kterým se jedenácti členským státům **povoluje zahájit posílenou**

spolupráci v oblasti daně z finančních transakcí, která je všeobecně známá pod zkratkou FTT (Financial Transaction Tax). Platit by měla od začátku příštího roku.

Daň z finančních transakcí chce prostřednictvím posílené spolupráce zavést těchto **jedenáct členských států**:

- Belgie,
- Německo,
- Estonsko,
- Řecko,
- Španělsko,
- Francie,
- Itálie,
- Rakousko,
- Portugalsko,
- Slovinsko,
- Slovensko.

Na zasedání Rady pro hospodářské a finanční záležitosti se řešily **především procesní otázky** – „... jednali jsme o tom, jak v otázce daně z finančních transakcí dále pokračovat na základě posílené spolupráce, nikoli však o obsahu či podstatě daně samotné,“ uvedl po zasedání **irský ministr financí Michael Noonan**. „Členské státy, které se konečného mechanismu daně z finančních transakcí účastnit nechtějí, přesto budou do procesu plně zapojeny a budou se v plném rozsahu účastnit diskusí, takže se stále jedná o proces, na němž se bude podílet všech 27 členů.“

Nyní bude muset Evropská komise **upravit původní návrh na podobu daně z finančních transakcí**, ke kterému se měla podle představ exekutivy připojit celá sedmadvacítka.

V původním návrhu Komise byla stanovena harmonizovaná **minimální sazba daně ve výši 0,1 %** u transakcí se všemi druhy finančních nástrojů s výjimkou derivátů (u nich je sazba 0,01 %). Cílem bylo zajistit, aby finanční sektor, který mnozí považují za nedostatečně zdaněný, spravedlivě přispíval k daňovým příjmům, a současně také odrazovat od transakcí, jež nezvyšují efektivnost finančních trhů.

<http://www.consilium.europa.eu/homepage/highlights/the-eu-launches-enhanced-cooperation-on-the-financial-transaction-tax?lang=cs>

<http://www.euractiv.cz/ekonomika-a-euro/clanek/dan-z-financnich-transakci-pro-firmy-je-dulezite-nacasovani-fft-finance-kalou-sek-eu-eurozona-010552>

ENERGETIKA A DOPRAVA

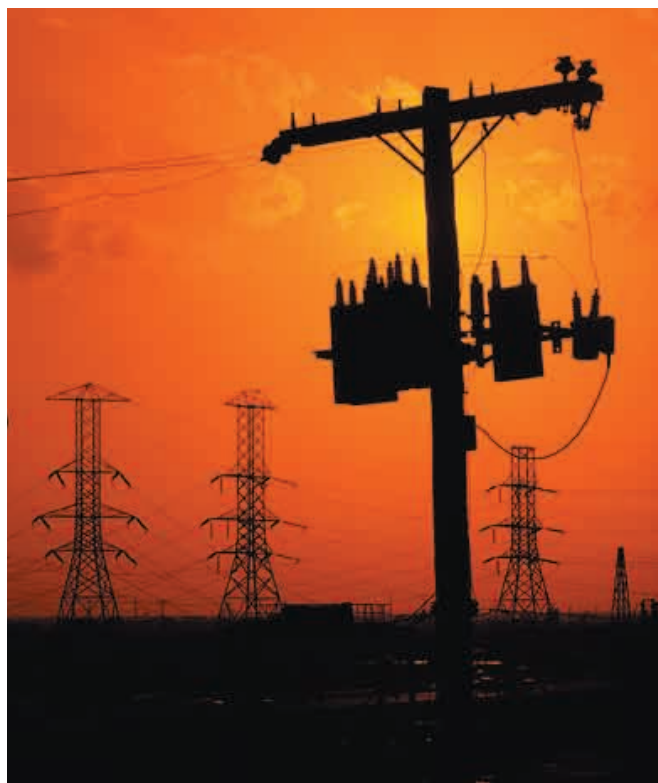
Fotovoltaici si u Komise stěžují na omezování podpory obnovitelných zdrojů energie

Více než 70 firem a asociací (i z ČR) působících v sektoru fotovoltaiky se **podepsalo pod otevřený dopis Evropské asociace pro fotovoltaický průmysl (EPIA)** adresovaný

Ministerstvo zemědělství zahájilo diskusi o nové strategii českého zemědělství v rámci Společné zemědělské politiky. Podle ministerstva by mělo v roce 2013 dojít k nárůstu dotací z EU. Evropská unie bojuje proti kyberkriminalitě. Pomoci by jí k tomu mělo Evropské centrum pro boj proti kriminalitě se sídlem v Haagu. Česká republika vyčerpala z prostředků z evropských strukturálních fondů a Fondu soudržnosti 29,8 % národní alokace.

evropskému komisaři pro energetiku Güntheru Oettingerovi. V něm ho vyzývají, aby „rázně reagoval“ a použil „všechny právní prostředky“ k zastavení trendu, který **ohrožuje prostředí důvěry potřebné pro přilákání dalších investorů**. Odkazují přitom na nedávno uskutečněné nebo plánované úpravy podpory obnovitelných zdrojů energie (OZE) v těchto zemích:

- Belgii,
- Bulharsku,
- České republice,
- Francii,
- Itálii,
- Řecku,
- Slovensku,
- Španělsku.

„Taková opatření **vážně poškozují investiční prostředí** všeobecně a zvláště pro obnovitelné zdroje, nejen v zemích, kde jsou přijata, ale napříč celou Evropou,“ píše se v dopise. Nedostatek důvěry v podpůrná opatření prý totiž posiluje vnímání investičních rizik, a tím zbytečně zvyšuje kapitálové náklady pro podnikatele.

Fotovoltaici upozorňují například **na situaci v České republice**. Zahraniční investoři nedávno oznámili, že ještě v tomto čtvrtletí podají arbitrážní žalobu. Budou po ČR žádat náhradu finančních škod, které podle svého tvrzení utrpěli

zavedením nového 26% odvodu z výnosů solárních elektráren.

Proti solární dani se v roce 2011 podala stížnost k Ústavnímu soudu skupina senátorů. Soud však rozhodl, že odvod je v souladu s ústavou. EPIA poukazuje také na prohlášení ministra průmyslu a obchodu Martina Kuby z října 2012 o záměru prodloužit a zvýšit tuto daň.

<http://www.epia.org/?id=31>

<http://www.euractiv.cz/energetika/clanek/evropsti-fotovoltaici-si-u-komise-stezujou-na-omezovani-podpory-oze-obnovitelne-zdroje-solarni-elektrina-energetika-010518>

ZEMĚDĚLSTVÍ A RYBOLOV

Ministerstvo zemědělství v nové strategii podporuje živočišnou výrobu

Ministr zemědělství Petr Bendl na setkání se zástupci nevládních zemědělských a potravinářských organizací zahájil diskusi o návrhu „**Strategie českého zemědělství a potravinářství v rámci Společné zemědělské politiky EU po roce 2014**“. Cílem této strategie je podle Bendla nalézt hlavní priority českého zemědělství.

Z dokumentu vyplývá, že jednou z nich by mělo být **zajištění potravinové bezpečnosti na národní a evropské úrovni**. Mělo by se podle něj také dbát na zlepšení vztahu zemědělství k půdě a vodě a obecně by se mělo usilovat o zvýšení efektivnosti a konkurenceschopnosti českého zemědělství. Prezentovaný materiál počítá třeba s podporou mladých začínajících zemědělců.

Dále navrhuje **zvýšit podporu propagace lokálních či regionálních potravinářských produktů**. Více investic by mělo směřovat na pěstování ovoce a zeleniny a **hlavně do oblastí živočišné výroby**. Živočišná výroba by podle Bendla měla zvrátit zvyšující se závislosti na dovozu a současně vést ke zvýšení počtu pracovních příležitostí na venkově. Mezi konkrétní opatření patří v rámci evropského Programu rozvoje venkova také **přechod na systém jednotné platby**. Znamená to, že se z České republiky stane jeden administrativní region, kam budou proudit evropské dotace.

V souladu s cílem „ozeleňování“ by měla být mimo jiné zavedena povinnost střídat plodiny na orné půdě. Mělo by také docházet **ke zvýhodňování projektů**, které vytvářejí udržitelná pracovní místa nebo které mají za cíl snižování energetické náročnosti.

Ministerstvo zemědělství pro rok 2013 také předpovědělo **nárůst dotací z EU**. Ty by mohly být ze současných 34,8 miliard korun navýšeny na 39,6 miliard Kč.

http://eagri.cz/public/web/mze/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/x2012_ministerstvo-zemedelstvi-zahajilo.html

<http://www.euractiv.cz/zemedelstvi0/clanek/ministerstvo-zemedelstvi-v-nove-strategii-podporuje-zivocisnou-vyrobu-010551>

INFORMAČNÍ SPOLEČNOST

EU chce být chytřejší a rychlejší než kyberpachatelé

Internetové prostředí nepovažuje řada lidí stále za bezpečné. Obětí nějakého druhu kyberkriminality se podle odhadů na celém světě stane každý den asi jeden milion lidí. Kyberkriminalita nezná hranice států, a proto je proti ní potřeba bojovat společně, domnívá se Evropská komise. Svou činnost proto startuje **Evropské centrum pro boj proti kriminalitě (EC3)**. To má být jednak střediskem pro odbornou pomoc členským státům, jednak má **zajišťovat společné kroky proti internetovým zločinům**.

V kyberkriminalitě přitom nejde pouze o internetové podvody nebo útoky na elektronické bankovníctví, ale také o sexuální zneužívání dětí nebo zločiny, které zasahují infrastrukturu a informační systémy.

„Pachatelé tohoto typu trestné činnosti jsou velmi chytří a rychle si osvojují nové technologie, aby je zneužili k nezákonné činnosti,“ řekla evropská komisařka pro vnitřní věci Cecilia Malmströmová. „**Díky EC3 budeme chytřejší a rychlejší než oni**, a budeme tak moci jejich zločinům předcházet a bojovat s nimi,“ doufá komisařka. Centrum bude umístěno **v sídle Evropského policejního úřadu (Europol) v nizozemském Haagu**. Z jeho rozpočtu bude také financováno. V roce 2013 by měl Europol na činnost centra vyčlenit 7 milionů eur. Pro letošek se v EC3 počítá se 30 zaměstnanci na plný úvazek, jejich počet by měl postupně narůst na 40.

EU si od centra slibuje především **větší možnost koordinace** mezi policejními jednotkami jednotlivých členských států. U internetových podvodů, zneužívání dětí pomocí internetu

i jiných druhů kyberkriminality se často jedná o stovky poškozených a podezřelí se mohou nacházet kdekoli na světě.

EC3 má na jedné straně sloužit jako **středisko syntézy údajů** a má **poskytovat poradenství při vyšetřování a soudním řízení**, na druhé straně má být schopno využít v členských státech veškeré potřebné zdroje pro potlačování kyberkriminality. Mělo by přitom podporovat řešení, jež budou obecně použitelná pro celou EU.

http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-13_cs.htm

<http://www.euractiv.cz/obchod-a-export0/clanek/eu-chce-byt-chytrejsi-a-rychlejsi-nez-kyberpachatele-ec3-kyberkriminalita-ochrana-dat-internet-bezpecnost-010523>

KOHEZNÍ POLITIKA

ČR vyčerpala téměř 30 % národní alokace ve fondech EU

Česká republika, podle poslední monitorovací zprávy obsahující aktuální údaje o čerpání prostředků z evropských strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti, od začátku současného programového období 2007–2013 **vyčerpala 233,9 miliard korun**, což představuje **29,8 % celkové národní alokace**.

Ze zprávy také vyplývá, že do 4. ledna letošního roku řídicí orgány převzaly přes 92 tisíc žádostí a o přidělení dotace rozhodly v případě projektů za více než 640 miliard korun. Národní zdroje ke stejnému datu vyplatily úspěšným žadatelům více než 400 miliard korun, což představuje 52 % celkové národní alokace. V období 2007 až 2013 může **Česká republika z Bruselu získat celkem 784,6 miliardy korun**.

I přesto, že do konce programového období zbývá necelý rok, rezort pro místní rozvoj hodnotí plnění cílů v rámci kohezní politiky v České republice za převážně „uspokojivý“. Tak je tomu v případě příspěvku evropských fondů ke konkurenceschopné české ekonomice, tzv. „**měkkých**“ **projektů**, které mají zajistit kvalifikovanou a flexibilní pracovní sílu, zvyšovat vzdělání společnosti a zefektivňovat systém veřejné správy a služeb, či v případě zkvalitňování životního prostředí, environmentální infrastruktury či dopravní dostupnosti území.

Naopak hodnocení „**bez výraznějších problémů**“ se dostává plnění cíle, který má vést k vyváženému rozvoji území a k němuž přispívají především **regionální operační programy**, oba programy **pro hlavní město Prahu** (OP Praha-Konkurenceschopnosti, OP Praha-Adaptabilita), **Integrovaný operační program** či tematicky zaměřený **OP Doprava**.

http://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/16146302-4b12-40c9-83cd-83e1d51b95b2/MMZ_2012_12.pdf

Události

<http://www.euractiv.cz/regionalni-rozvoj/clanek/cr-ycerpala-temer-30--narodni-alokace-ve-fondech-eu-010562>

Údaje o stavu čerpání finančních prostředků podle jednotlivých OP a fondů EU:

	Celková alokace 2007–2013		Podané žádosti		Certifikované výdaje předložené EK	
	v mil. Kč	v mil. Kč	v %	v mil. Kč	v %	
OP D	171 700,7	226 790,4	132,1	51 094,2	29,8	
OP ŽP	145 418,3	231 789,0	159,4	36 380,5	25,0	
OP PI	92 276,2	159 655,0	173,0	29 633,1	32,1	
OP LZZ	55 455,9	107 728,8	194,3	19 855,7	35,8	
OP VaVpl	61 233,6	101 400,1	165,6	6 349,9	10,4	
IOP	47 848,9	63 140,0	132,0	12 098,5	25,3	
OP VK	52 857,6	139 652,7	264,2	11 952,0	22,6	
OP TP	5 756,7	8 678,6	150,8	1 716,7	29,8	
ROP SZ	22 491,0	40 014,7	177,9	5 496,0	24,4	
ROP MS	21 649,7	35 093,7	162,1	9 063,1	41,9	
ROP JV	21 389,8	36 076,3	168,7	12 503,1	58,5	
ROP SM	19 998,1	34 263,2	171,3	10 569,0	52,9	
ROP SV	19 933,1	41 558,1	208,5	9 397,1	47,1	
ROP JZ	18 809,8	54 280,9	288,6	8 392,4	44,6	
ROP SČ	16 914,6	33 097,9	195,7	5 471,3	32,3	
OP PK	7 126,6	14 628,8	205,3	2 344,7	32,9	
OP PA	3 349,4	15 342,8	458,1	1 534,2	45,8	
ESF	111 662,9	262 724,4	235,3	33 342,0	29,9	
ERDF	412 225,0	708 773,5	171,9	137 147,3	33,3	
FS	260 322,2	371 693,2	142,8	63 362,5	24,3	
NSRR	784 599,0	1 343 191,0	171,2	233 851,7	29,8	

Zdroj: Monitorovací zpráva

Peníze z EU na úspory energie prý ČR nevyužívala rozumně

Podle zprávy, kterou vydal Evropský účetní dvůr (EÚD) sídlící v Lucemburku, **se rozumně využívá jen 10 % prostředků z kohezní politiky** určených pro zvyšování energetické účinnosti.

Evropští auditoři posuzovali, zda byly investice do energetické účinnosti v rámci politiky soudržnosti nákladově efektivní. **Audit probíhal v České republice, Itálii a Litvě**, tedy zemích, které na tato opatření získaly z Kohezního fondu a Evropského fondu regionálního rozvoje v programovacích obdobích 2007–2013 nejvíce peněz.

Od svého vstupu do EU v roce 2004 až do letošního roku se v **České republice** na energetickou efektivitu alokovalo více než

951 milionů eur, v Litvě více než 492 milionů eur a v Itálii více než 873 milionů eur (tam se částka počítá od roku 2000, předchozí dva státy v té době ještě nebyly členy Evropské unie).

Auditoři účetního dvora přezkoumávali čtyři operační programy **na vzorku 24 investičních projektů v oblasti energetické účinnosti veřejných budov**, jako jsou školy, knihovna, nemocnice nebo sídla administrativních celků. Ve většině případů však nebylo možné úspory energie ověřit, protože nebyly k dispozici důvěryhodné údaje. Důvodem je i to, že na rozdíl od České republiky nejsou energetické audity v Litvě a Itálii povinné.

EÚD každopádně zjistil, že pro velkou část těchto projektů **nebyly racionálně stanoveny cíle právě z hlediska nákladové efektivnosti**, tedy nákladů na jednotku uspořené energie. Často se totiž renovovaly objekty, které pouze potřebovaly rekonstrukci a měly k dispozici odpovídající dokumentaci. Na potenciál energetických úspor se prý však přitom příliš nehledělo.

V kontrolovaných programech totiž **chybělo řádné posouzení oblastí**, ve kterých by bylo možné dosáhnout větších úspor tak, aby to přineslo co největší finanční výhody. Koncept efektivnosti nákladů nebyl ani součástí posouzení operačních programů ze strany Evropské komise.

<http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/19680746.PDF>

<http://www.euractiv.cz/regionalni-rozvoj/clanek/eud-penize-z-eu-na-energetickou-ucinnost-se-v-cr-nevyuzivaly-rozumne-zatepovani-efektivita-fondy-eu-kohezni-regionalni-budovy-uspory-010535>

Zastoupení Evropské komise v ČR naplňuje Měsíčník EU aktualit příspěvkem do rubriky „Sloupek Komise“. V tomto čísle se věnuje novým prioritám v evropské digitální ekonomice. Pokud by se podařilo splnit klíčové oblasti v příštích osmi letech, mohl by se hrubý domácí produkt zvýšit až o 5 % a došlo by k vytvoření až 3,8 milionů nových pracovních míst. Jak si vede Česká republika v rámci tohoto programu?

Sloupek
Komise

NOVÉ PRIORITY PRO EVROPSKOU DIGITÁLNÍ EKONOMIKU

V uplynulých 15 letech stály informační a komunikační technologie (IKT) za polovinou růstu produktivity v Evropě a dnes roste digitální hospodářství oproti ostatním odvětvím sedmkrát rychleji. Tento potenciál je ale v současnosti zčásti omezen roztržitou povahou celoevropského rámce politiky. Proto představila Evropská komise již v roce 2010 program maximálního využití sociálních a hospodářských možností IKT v evropské ekonomice nazvaný Digital Agenda.

Vývoj v oblasti IKT je však rychlý: používání internetu trvale roste (zejména u znevýhodněných skupin), počet občanů, kteří nikdy nepoužili internet, se snižuje. Stále rozšířenější je nakupování on-line (i když pro přeshraniční to platí v mnohem menší míře) a zvyšuje se i rozšíření vysokorychlostního širokopásmového připojení.

Koncem loňského roku proto Evropská komise původní program z roku 2010 upravila a nově klade důraz na následující klíčové oblasti:

- Vytvoření nového a stabilního regulačního prostředí pro širokopásmová připojení**
- Rozšíření veřejných digitálních služeb** (např. podpora zavedení elektronických průkazů totožnosti a elektronických podpisů, e-justice, elektronických zdravotních záznamů).
- Podpora digitálních dovedností a zaměstnanosti**
- Nová strategie pro kybernetickou bezpečnost v EU** (stanovení minimálních standardů pro zajištění svobody a soukromí uživatelů)
- Aktualizace rámce EU pro autorské právo**
- Urychlení rozvoje cloud computingu** (odbourání stávajících bariér na straně jednotlivých států i negativního vnímání spotřebitelů).
- Zahájení nové průmyslové strategie pro elektroniku** (zejména podpora mikro- a nanoelektroniky).

Úplným provedením této aktualizované digitální agendy by se v příštích osmi letech v Evropě mohl hrubý domácí produkt zvýšit až o 5 %, a to tím, že by vzrostly investice do informačních a komunikačních technologií, zlepšila by se úroveň počítačových dovedností, umožnily by se inovace ve veřejném sektoru a reformovaly se rámcové podmínky pro internetové hospodářství.

Pokud jde o pracovní příležitosti, odhaduje se, že výstavbou nové infrastruktury v digitální oblasti by mohlo být v dlouhodobém horizontu vytvořeno až 3,8 milionu nových pracovních míst. Jen elektronické zadávání zakázek by mohlo přinést úspory ve výši 100 miliard EUR ročně a elektronická veřejná správa dokáže snížit správní náklady o 15–20 %.

Jak je na tom Česká republika?

Evropská komise v rámci programu Digital Agenda také sleduje a porovnává různé parametry z oblasti IKT v jednotlivých členských státech. Z údajů za rok 2011 tak například vyplývá, že v počtu pravidelných uživatelů internetu patří ČR přibližně k evropskému průměru (alespoň jednou týdně je na internetu 68 % Evropanů). Češi na internetu především vyhledávají informace o zboží a službách a využívají sociální sítě. K nakupování už využívají internet méně než průměrný Evropan. Zatímco v ČR nakoupilo on-line během uplynulého roku alespoň jednou pouze 30 % obyvatel, evropský průměr je 53 %.

Specifikem českých uživatelů je navíc upřednostňování českých e-shopů. Pouze 5 % českých uživatelů internetu nakoupilo on-line zboží z obchodu v jiném členském státu EU. A to navzdory tomu, že čeští respondenti považují nakupování po internetu z jiné země EU za snazší, než je tomu jinde v EU. 30 % dotázaných v Česku odpovědělo, že nakupování přes internet ze zahraničí je „velmi snadné“ nebo „docela snadné“, průměr EU představuje pouze 26 %.

Možná ale Češi nakupují raději u českých obchodů díky širší nabídce. České podniky jsou totiž v evropském srovnání neaktivnější v oblasti on-line prodeje. Téměř 30 % z nich prodává zboží on-line a 12 % takto dodává i zahraničním zákazníkům. Evropský průměr je však 13 %, respektive 6 %.

Více o programu Digitální Agenda naleznete zde: <http://ec.europa.eu/digital-agenda>

Jak je na tom ČR s využíváním IKT zjistíte zde: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/scoreboard/czech-republic>

V rubrice Informační servis zobrazujeme nadcházející zasedání klíčových rozhodovacích orgánů Evropské unie, které jsou doplňovány dalšími významnými událostmi typu mezinárodních summitů se světovými velmocemi apod.

Agenda jednání těchto klíčových orgánů je s ohledem na její maximální aktuálnost připravována často jen několik dní před vlastním jednáním a je možno ji vyhledat na tomto odkazu:

<http://europa.eu/newsroom/calendar/>

Zasedání klíčových institucí EU

4. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Rada pro všeobecné záležitosti	
4.–7. 2. 2013	Štrasburk, Francie
- Plenární zasedání Evropského parlamentu	
7.–8. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Evropské rady	
11. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Euroskupina	
11.–12. 2. 2013	Dublin, Irsko
- Neformální setkání ministrů pro rozvoj	
12. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro ekonomické a finanční záležitosti	
12.–13. 2. 2013	Dublin, Irsko
- Neformální setkání ministrů obrany	
15. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport	
18. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro zahraniční záležitosti	
18.–19. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro konkurenceschopnost	
22. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku	
25.–26. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro zemědělství a rybolov	
27.– 28. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Plenární zasedání Evropského parlamentu	
28. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele	

Zdroj: www.europa.eu, přístup ke dni 31. 1. 2013

Cílem nově otevřené rubriky Drobnohled je podívat se detailněji komentovanou podobou na aktuální témata, která hýbou evropskou politikou. Velký potenciál jí zahýbat, resp. pořádně zatřást mělo lednové vystoupení britského premiéra Davida Camerona. Ve své řeči oznámil plán na vypsání referenda o setrvání své země v Evropské unii. Byl to moudrý krok? A koho by to v případě britského odchodu z Unie – tzv. Brexitu – více postihlo: Spojené království nebo Evropskou unii?

HROZÍ BREXIT – ODCHOD VELKÉ BRITÁNIE Z EVROPSKÉ UNIE?

Při sledování vývoje v britské zahraniční politice se lze jen stěží ubránit pocitu deja vu. Velká Británie stála vždy mimo hlavní proud evropské integrace a za pragmatismem stálo sledování vlastních zájmů, které se ne vždy kryly se zájmy zbytku Evropy. S určitou mírou přehánění to vyjádřil legendární sir Humphrey z britského sitcomu Jistě, pane Ministře: „Británie sleduje již 500 let stále stejný cíl zahraniční politiky: Vytvoření rozdělené Evropy. Proto bojovala s Holanďany proti Španělům, s Němci proti Francouzům, s Francouzi a Italy proti Němcům a s Francouzi proti Němcům a Italům. Proč zrovna teď měnit něco, co tak skvěle funguje?“

Nicméně zapomeňme na hrdiny skvělého televizního seriálu z 80. let minulého století a podívejme se na hrdiny současných dní. Hlavní pozornost kamer nejen na britských ostrovech si zasloužil ministerský předseda David Cameron, který ve své řeči představil podmíněný plán na uspořádání referenda o členství země v EU. Hrozí skutečně odchod Britů z EU? A kdo by na něm ztratil nejvíce?

Současná doba stále se prohlubující globalizace podporovaná širším využíváním nových prostředků komunikace dělá ze světa jednu velkou vesnici. V ní uspějí a své zájmy dokáží prosadit jen velcí a silní hráči. V mezinárodní politice a globální ekonomice na velikosti zkrátka záleží.

Případný odchod Velké Británie z Evropské unie by v prvé řadě poškodil zejména Velkou Británii. EU je pro Británii největším obchodním partnerem – polovina britského exportu jde do Unie, z Unie směřuje na ostrovy pouze 11 % vývozu. Velká Británie navíc už dávno není oříš, nad kterou slunce nezapadá. Své politiky od liberalizace světového obchodu až po boj proti klimatickým změnám se jí na mezinárodním fóru bude mnohem lépe hájit pod hlavičkou půlmiliardové EU než jako 63milionový solitér. Zároveň ale chce, aby v rámci Evropské unie měla co největší slovo a proto se čas od času uchyluje k velmi provokativní rétorice. Někteří Britové nosí růžové brýle, jsou přesvědčeni, že jsou stále v postavení světové velmoci. David Cameron realitu zná, ale čistě pragmaticky hraje na euroskeptickou strunu, aby posílil svou pozici v britské politice.

Odchod Británie z Evropské unie by oslabil i ji samotnou. Míra oslabení se dá zjednodušeně vyčíslit rozmezím od 12,5 % do 15 %. První číslo tvoří podíl obyvatel, druhé podíl ekonomiky Velké Británie na celé EU. Fakticky by se však jednalo o větší ztrátu. Britové v Bruselu dlouhodobě prosazují politiky otevírání trhů a zvyšování konkurenceschopnosti. Pokud tento hlas přestane být slyšet, nebo ztratí svého nejvýznamnějšího hlasatele, bude to neštěstím pro celou EU.

Neštěstím o to větším, že by Evropská unie (ale i Velká Británie) rázem ztratila velkou část ze své důvěryhodnosti. Důvěryhodnost EU v očích zbytku světa stojí na vůli postupovat společně – uvnitř unie dosáhnout konsenzu a ten pak společně prosazovat. Přání nejdůležitějšího spojence – Spojených států – je nezpochybnitelné. Dokazuje to jak 40 let starý povzdech Henryho Kissingera marně žádajícího telefonní číslo Evropy, tak i nejnovější vyjádření americké administrativy o americkém národním zájmu slyšet silný britský hlas v EU. Současná západní civilizace stojí na dvou pilířích a první americký pilíř nechce, aby se jeho evropský protějšek začal drodit.

Obhájci střízlivého přístupu k evropské integraci často argumentují specifičností zájmů Velké Británie. Londýn je globálním finančním centrem a jeho ekonomika tedy funguje značně odlišně. Ale právě City je největším argumentem pro členství v EU. Funguje jako přestupní stanice pro vstup světového kapitálu na kontinentální trhy. Právě z toho důvodu by kontinentálním trhům měla být co nejbliže a dostupná bez zbytečných administrativních překážek. A odchod Británie z Evropské unie, potažmo z bezbariérového jednotného vnitřního trhu by byl výraznou překážkou.

Přelomová řeč Davida Camerona se dá číst jako šalamounské vyjádření politika, který musel zchladit protievropské křídlo vlastní Konzervativní strany i vzít vítr z plachet Straně nezávislosti UK. Referendum lišácky vyhlásil až na polovinu příštího volebního období. A než nastane přelom let 2017/2018, proteče v Temži ještě hodně vody a situace na britské i evropské politické scéně se může výrazně změnit.

Cameron svým projevem pravděpodobně cílil i na bruselské posluchače. Krize eurozóny si vyžaduje přijímání opatření ve směru posílení dosavadní integrace. Některá z nich si přitom mohou vyžádat revizi zakládajících smluv EU a jejich novelizaci musí ratifikovat všechny členské státy, včetně Velké Británie. Ministerský předseda tak dal najevo, že Britové za podpis budou chtít ústupky ve směru výjimek pro svou zemi a vyjednání volnější spolupráce v některých oblastech, což se mu může povést. Rozhodně se ale nedomníváme, že by se Velká Británie ocitla mimo EU a stala se novým Švýcarskem nebo Norskem, které má přístup na společný evropský trh, ale není členem EU.

Skončeme na stejném místě, jako jsme začali. Ministr Hacker se pohoršuje nad cynismem Britů v jejich přístupu k evropské integraci. Jeho tajemník sir Humphrey reaguje jako vždy lakonicky:

„Jistě, pane ministře. Říkáme tomu diplomacie.“

Jan Jedlička, Vít Macháček, EU Office ČS

Téma

Trend zvyšování nepřímých daní a konkrétně daně z přidané hodnoty v EU jsme si přiblížili v minulém čísle. Téma daně neopustíme ani v tomto čísle Měsíčníku EU a podíváme se blíže na vývoj a aktuální výše sazeb daně z příjmů firem. Jaký vývoj však převládá u korporátních daní v členských státech Evropské unie? Jak si na tom stojí Česká republika oproti jiným státům? Nejen o tom se dočtete v našem hlavním tématu.

KORPORÁTNÍ DANĚ V EVROPSKÉ UNII

ÚVOD

Utužení ekonomické integrace a z něj vyplývající harmonizace pravidel v Evropské unii pronikla i do daňové oblasti. Nicméně týká se zejména nepřímého zdanění, které má jasnou vazbu na fungování jednotného vnitřního trhu. Pokud by si každá země mohla stanovit libovolně vysoké sazby DPH či nepřímých daní (a některé země by tyto daně třeba vůbec neměly), cenovou konkurenceschopnost zboží na vnitřním trhu by pak spíše ovlivňovala daňová politika země výrobce než jeho podnikatelský um.

U přímých daní důchodového typu, mezi které můžeme zařadit korporátní daň (u nás v podobě daně z příjmů právnických osob) a osobní daň (v ČR má podobu daně z příjmů fyzických osob), evropská harmonizace zatím moc nepokročila. Důvodem je jednak neexistence tak silného motivu, jako je odstranění daňových překážek pro volný pohyb zboží a služeb, jednak i suverenita každého členského státu. Přímé daně jsou

totiž vysoce vnímané, každým ekonomickým subjektem pečlivě sledované a počítané (ví snad někdo ze čtenářů Měsíčníku, kolik ročně odvede na dani z přidané hodnoty?) a z toho titulu považované za citlivé zásahy státu do privátní sféry. Národní státy si tudíž stále udržují vlastní suverenitu v oblasti přímého zdanění a nechtějí se jí vzdát ve prospěch nadnárodních institucí typu EU. Jelikož se o daňové legislativě hlasuje jednomyslně, každý národní stát má právo veta a harmonizace se pohybuje velice pomalu.

Výjimky se však najdou a týkají se vesměs daňových aspektů u přeshraničních ekonomických aktivit. V dalším textu se budeme věnovat již jen korporátní dani. A to jak po teoretické stránce, kde si představíme klíčové harmonizační a koordinační směrnice v této oblasti, tak zejména po praktické stránce, v rámci které představíme aktuálně platný systém korporátní daně v Evropské unii a jeho vývoj.

LEGISLATIVNÍ UKOTVENÍ KORPORÁTNÍ DANĚ V EVROPSKÉ UNII

Systém unijní harmonizace v oblasti korporátní daně rozhodně není tak daleko jako u DPH či spotřebních daní. Můžeme ho pozorovat zejména u zamezování dvojího zdanění, částečně pak i v boji proti daňovým únikům. Vedle níže uvedených klíčových harmonizačních směrnic pak sjednocování pravidel a jejich výkladu probíhá i prostřednictvím judikátů Evropského soudního dvora.

Nejvýznamnější směrnice upravující přímé zdanění:

1. Směrnice 2009/133/ES o fúzích (The Merge Directive)

- plným názvem je to Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy
- vztahuje se na:
 - o fúze, rozdělení, převody aktiv a výměny akcií týkající se společností ze dvou nebo více členských států;
 - o přemístění statutárního sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti z jednoho členského státu do jiného
- stanovuje, že fúze, rozdělení nebo částečná fúze nejsou důvodem k žádnému zdanění zisků (daným rozdílem mezi

skutečnou hodnotou převedených aktiv a pasiv a jejich daňovou hodnotou) v okamžiku vlastní operace, nýbrž pouze pokud je těchto zisků skutečně dosaženo

- určuje, že pokud evropská společnost nebo evropská družstevní společnost přemístí své statutární sídlo do jiného členského státu, není to samo o sobě důvodem ke zdanění příjmů, zisků nebo výnosů jejích společníků. Nicméně členské státy mohou danit výtěžek vyplývající z budoucího prodeje cenných papírů ze základního kapitálu evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti přemísťující své statutární sídlo

2. Směrnice 2011/96/ES o společném zdanění mateřských a dceřiných společností (The Parent-Subsidiary Directive)

- cílem je odstranit dvojí zdanění zisku vypláceného dceřinou společností sídlící v jednom členském státě mateřské společnosti (musí mít na dceřině společnosti min. 10% podíl) se sídlem v jiném členském státě
- základem jsou dvě pravidla:
 - o obdrželi-li mateřská společnost od své dceřině společnosti rozdělený zisk (nevztahuje se na zisk při likvidaci), členský stát mateřské společnosti upustí od jeho zdanění nebo jej zdaní, ale umožní mateřské společnosti odečíst od daně příslušnou část daně,

kteřá se vztahuje k těmto ziskům, splatnou dceřinou společností z těchto zisků

- o zisk rozdělovaný dceřinou společností její mateřské společnosti je osvobozen od srážkové daně
- výše uvedená pravidla o zabránění dvojího zdanění se vztahují i na rozdělování zisků získaných stálou provozovnou a rozdělování zisků firm stálým provozovněm, které se nacházejí v jiném členském státě než mateřská či dceřiná společnost

3. Směrnice 2003/49/ES o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků

(The Interest and Royalties Directive)

- zavádí jednotný systém zdanění úrokových plateb a licenčních poplatků mezi firmami patřícími do jedné skupiny s cílem zamezení dvojího zdanění těchto plateb
- stanovuje, že úroky nebo licenční poplatky mající zdroj v členském státě jsou osvobozeny od veškerých daní, které na ně jsou formou srážky u zdroje či na základě daňového výměru v daném státě uloženy, pokud skutečný vlastník (příjemce) úroků či licenčních poplatků je společností jiného členského státu (může být i stálou provozovnou společností umístěnou v jiném členském státu)
- definuje úroky a licenční poplatky takto:
 - o **úroky** – příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu (zajištěných či nezajištěných zástavním právem; majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka); zvláště, příjmy z cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům (penále za opožděnou platbu se za úroky nepovažuje)
 - o **licenční poplatky** – platby za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení; platby obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu

Společný daňový základ firem

Evropská komise v březnu 2011 zveřejnila návrh, který by firmám působícím ve více členských státech EU umožnil vyplnit pouze jedno daňové přiznání prostřednictvím tzv. Konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB). Konsolidovaný daňový základ by se pak podle zvláštního vzorce rozdělil mezi země, v nichž firma působí a byl by zdaněn příslušnou národní sazbou.

Podle předloženého návrhu by si firmy působící ve více členských zemích Evropy mohly vybrat, zda se při podávání daňových přiznání budou řídit národními předpisy nebo zda vyplní jednotné evropské daňové přiznání. Příslušný daňový úřad by pak podle zvláštního vzorce rozdělil základ daně mezi

literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a počítačových programů, za užití jakéhokoliv patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo platby za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké

4. Směrnice 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS

- nová (povinnost implementace v národní legislativě od 1. 1. 2013) klíčová směrnice pro oblast výměny informací relevantních k administraci a vymáhání národních pravidel v oblasti zdanění
- týká se všech daní s výjimkou DPH, spotřebních daní, cel a plateb na sociální zabezpečení
- stanovuje kontaktní úřady v každém členském státě pro oblast výměny daňových informací (automatická výměna informací, výměna informací na vyžádání, výměna informací z vlastního podnětu), upravuje jejich povinnosti a vztahy mezi nimi

5. Směrnice 2010/24/EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření

- pokrývá oblast všech daní (nevztahuje se na odvody za sociální zabezpečení) a poplatků, ale i náhrad a intervencí v rámci Společné zemědělské politiky či dávek v rámci společného trhu s cukrem
- definuje činnost kontaktních míst v jednotlivých členských státech, pravidla pro poskytování informací o daňových a jiných podobných pohledávkách, popisuje proces vlastního vymáhání těchto pohledávek včetně řešení sporů a stanovuje pravidelný reporting mezi členskými státy

jednotlivé státy, kde firma působí. Zohledňovala by se při tom tři kritéria:

- hmotná aktiva,
- počet pracovníků,
- tržby společnosti.

Na příslušnou část daňového základu by se pak uplatnila sazba platná v dané zemi, jejíž výši by si nadále určovaly čisté členské státy.

Řada členských zemí se ale obává, že sjednocení daňového základu je předstupeň pro budoucí tlak na harmonizaci sazby daně, a také proto do dnešních dní plán zůstává ve stadiu legislativního návrhu.

SAZBY KORPORÁTNÍCH DANÍ V EVROPSKÉ UNII

Vývoj sazeb korporátní daně, v České republice známé spíše jako daň z příjmů právnických osob, se v posledních letech v Evropské unii dočkal mnoha změn, ať už to bylo v jejich výši, či změn v oblasti výjimek, přírážek či lokálních sazeb. V zemích Evropské unie je nynější trend zvyšování nepřímých daní (viz *Daň z přidané hodnoty v Evropské unii – Měsíčník EU aktualit leden 2013*) velmi populární u členských vlád, i z toho důvodu, že zvýšení nepřímých daní nemusí mít na domácí ekonomiku takový negativní vliv, jako může představovat zvýšení přímých daní. Naproti tomu vývoj výše sazeb korporátní daně má však v rámci Evropské unie velmi patrný klesající trend.

Tyto přímé daně jsou často sledovány i z důvodu přívětivosti daného regionu či země pro společnosti v rámci rozhodování o výhodnosti či nevýhodnosti zde investovat. Není to však jen pohled na tzv. „daňové ráje“, ale určitě to je i o konkurenceschopnosti a nastavení pravidel a podpory podnikání v jednotlivých státech. Vždyť právě možnosti podpory podnikání mají vlády mnoho.

V České republice je korporátní daň definována v Zákoně č. 86/1992 Sb., o daních z příjmů. Jedná se konkrétně o druhou část tohoto zákona (§ 17 až § 21), a to Daň z příjmů právnických osob. V jednotlivých paragrafech jsou popsány náležitosti tohoto zákona, ať už jsou to poplatníci daně z příjmů právnických osob, zdaňovací období, předmět daně, osvobození od daně, základ daně a položky snižující základ daně a sazba daně.

I když je trend snižování daní právnických osob v Evropské unii dlouhodobý a zřetelný, neděje se tak u všech zemí a tak vznikají velké rozdíly u aktuálních sazeb. Nejnižší základní sazbu daně z příjmů firem mají v Bulharsku a Kypru shodně s 10% sazbou, následuje je Irsko s 12,5% sazbou. Na opačném konci stojí státy Belgie (sazba korporátní daně 33 %), Francie (33,33 %), Španělsko (30 %) a Malta s 35 %, která společně s Francií má ještě jeden prim. Není to jen vysoká sazba základní daně z příjmů právnických osob, ale i počet změn. Francie i Malta mají základní sazbu ve stejné výši minimálně už od roku 1998. Průměr v Evropské unii je u základní daně necelých 22 %, v případě celkové sazby korporátní daně asi o 2 procentní body vyšší.

Aktuální sazby korporátní daně v EU

Daň z příjmů právnických osob je v České republice 19 % a tedy pod průměrem Evropské unie. Sazbu korporátní daně ve výši 19 % má i Polsko a mělo ji i sousední Slovensko, ale to se vydalo opačnou cestou než většina států EU, a to cestou zvýšení korporátní daně. Daň z příjmů právnických osob na Slovensku navýšili o 4 procentní body na 23 %. V Německu mají sice 15% základní sazbu, ale kromě ní

využívají i solidární přírážku a lokální zdanění, celková sazba je pak vyšší než u nás (19 %). Vzhledem k tomu, že v některých členských státech je k základní sazbě připočtena přírážka nebo lokální daň mohou být sazby korporátních daní v některých oblastech ještě vyšší stejně jako v případě Německa.

Aktuální sazby korporátních daní členských států EU k lednu 2013

	Základní	Celková*
Belgie	33 %	33,99 %
Bulharsko	10 %	10 %
Česká republika	19 %	19 %
Dánsko	25 %	25 %
Estonsko	21 %	21 %
Finsko	24,5 %	24,5 %
Francie	33,33 %	37,06 %
Irsko	12,5 %	12,5 %
Itálie	27,5 %	31,4 %
Kypr	10 %	10 %
Litva	15 %	15 %
Lotyšsko	15 %	15 %
Lucembursko	21 %	30,8 %
Maďarsko	19 %	20,86 %
Malta	35 %	35 %
Německo	15 %	30,95 %
Nizozemsko	25 %	25 %
Polsko	19 %	19 %
Portugalsko	25 %	30 %
Rakousko	25 %	25 %
Rumunsko	16 %	16 %
Řecko	20 %	20 %
Slovensko	23 %	23 %
Slovinsko	17 %	17 %
Spojené království	24 %	24 %
Španělsko	30 %	35,3 %
Švédsko	22 %	22 %

Zdroj: ZEW, EK (DG TAXUD); KPMG; Deloitte;

*Obecná korporátní daň navýšena různými přírážkami či lokálními daněmi

Přehled jednotlivých sazeb korporátních daní u států Evropské unie nám přibližuje předchozí tabulka. Některé státy (zhruba čtvrtina z členských států EU), jak už bylo zmíněno výše,

k obecné či základní sazbě připočítávají různé přírážky (někdy i dočasné jako například v případě Kypru, který připočítával v minulých letech k základní sazbě ještě tzv. příspěvek na obranu nebo v Portugalsku v rámci ekonomické krize) či lokální sazby. Například Belgie svou 33% základní korporátní daň zvyšuje o 3% přírážku. V Lucembursku mají nejen 7% přírážku, ale i lokální sazbu ve výši dodatečných 6,75 %, takže se celková sazba může vyšplhat až na 30,8 %. Lokální dodatečné sazby jsou ještě využívány v těchto zemích:

- Maďarsko,
- Itálie,
- Francie,
- Španělsko,
- Německo.

Německé specifikum navíc spočívá ještě v solidární 5,5% přírážce, která je určena na financování nákladů znovusjednocení země.

Kromě výše zmíněných přírážek či lokálních dodatečných daní využívají některé země i snížené sazby u daní z příjmů právnických osob. Můžeme se na to dívat jako na určité progresivní zdanění nebo i z opačného hlediska jako na podporu určitých oblastí, například malých a středních podniků, podniků s nižším ziskem či obratem. Takovéto formy podpory jsou určitě velmi důležité, otázka je, jestli to pak jen nepřináší další nepřehlednosti či možné snahy obcházení systému za účelem „vejít se“ do zákonných pravidel za účelem možnosti využívat těchto snížených sazeb korporátních daní nebo se vlastně vyhnout určité progresi, což jsou vlastně jen dva pohledy na jednu věc.

Země s více než jednou sazbou korporátní daně

Mezi země uplatňující progresivní zdanění či snížené sazby daně např. patří (viz např. *KPMG; Jan Široký – Daně v Evropské unii, (2012) ISBN 978-80-7201-881-9*):

Belgie

Obecná sazba korporátní daně je stanovena na 33 % respektive na 33,99 % s 3% přírážkou. Malé a střední podniky (z minimálně 50 % vlastněné jednotlivci) s příjmem nižším než 322,5 tis. eur můžou při splnění určitých podmínek být předmětem snížených sazeb rozlišených dle výše zdanitelného příjmu.

Litva

Základní sazba korporátní daně činí 15 %. Sníženou sazbu ve výši 5 % je možno uplatnit v malých podnicích do 10 zaměstnanců a s příjmem nepřesahujícím 1 mil. LTL (bylo zvýšeno od 1. ledna 2012 z 0,5 mil. LTL).

Lotyšsko

Mikropodniky v Lotyšsku mohou uplatňovat 9% sazbu, základní sazba daně ze zisku je stanovena na 15 %.

Francie

Základní sazba daně ze zisku korporací je 33,33 %. Pro malé a střední podniky s obratem do 7,63 mil. eur (z minimálně 75 % vlastněné jednotlivci) je stanovena snížená sazba ve výši 15 % z prvních 38,12 tisíc eur zisku.

Lucembursko

Základní sazba daň ze zisku firem 21 % je zvýšena o 7% přírážku do zaměstnaneckého fondu a dodatečnou sazbou 6,75 % v závislosti na lokalitě. Pro společnosti s příjmem do 15 tisíc eur činí obecná sazba 20 %.

Maďarsko

Také v Maďarsku je uplatňována nižší sazba ve výši 10 % pro společnosti se zdanitelným příjmem do 500 mil. HUF. Základní sazba korporátní daně činí 19 %. Plánovaná změna na sjednocení na 10 % asi nebude ještě provedena a očekává se, že pro rok 2013 budou obě sazby zachovány.

Nizozemsko

Sazba daně ze zisku firem je snížena o 5 procentních bodů ze zisku do 200 tisíc eur. Nad tuto hranici platí základní sazba korporátní daně 25 %.

Portugalsko

Progresivní zdanění se uplatňuje nad základní sazbu 25 % korporátní daně od 3 do 5 % dle výše příjmů (1,5 mil. eur – 7,5 mil. eur).

Rumunsko

Mikropodniky mohou uplatňovat 3% sazbu namísto korporátní daně ve výši 16 %.

Spojené království

Ve Spojeném království mají několik sazeb daně ze zisků korporací. Výše sazby se odvíjí od výše zdanitelného zisku. Hlavní sazba daně je 24 % (od 1. dubna 2012) pro korporace se zdanitelným ziskem nad 1,5 mil. GBP. Pro společnosti se ziskem do 0,3 mil. GBP je uplatňována 20% sazba korporátní daně.

Společnosti se zdanitelnými zisky mezi 0,3–1,5 mil. GBP jsou zdaněny na posuvné stupnici mezi hlavní sazbou a sazbou pro malé zisky. Na 1. dubna 2013 je plánováno další snížení základní sazby daně ze zisku korporací na 23 %. V roce 2010 byla tato sazba ve výši 28 %, v roce 2011 byla snížena o dva procentní body na 26 % a o další dva v roce 2012.

Španělsko

Společnosti do ročního obratu do 10 mil. eur mají zdanění do 300 tisíc eur zdanitelného příjmu ve výši 25 % a nad tuto částku už jsou zdaněny základní 30% sazbou daně ze zisku firem. Pro podniky do 25 zaměstnanců je uplatňována 20% sazba do 300 tisíc eur zdanitelného příjmu, nad tuto hranici je uplatňována 25% sazba.

VÝVOJ SAZEB KORPORÁTNÍCH DANÍ V EVROPSKÉ UNII

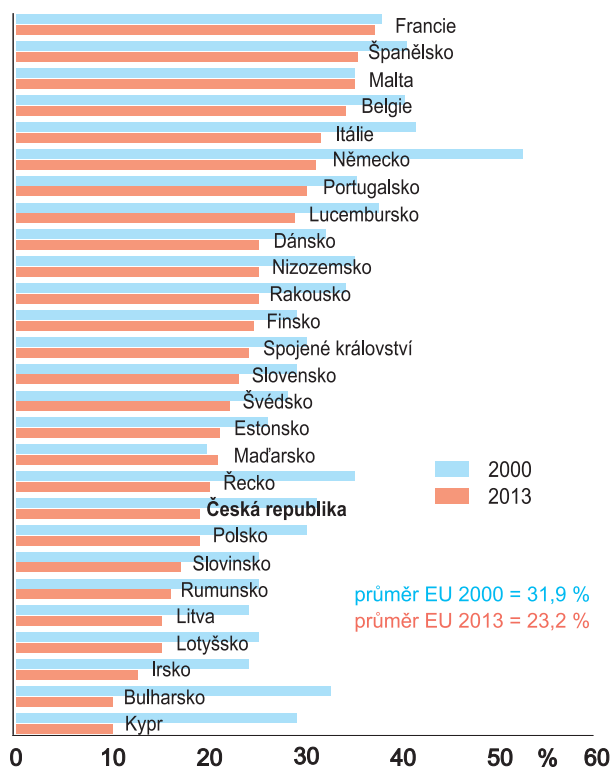
Jak už bylo zmíněno v úvodu, změn u sazeb daní ze zisků firem v některých státech proběhlo mnoho. V rámci Evropské unie je velmi patrný trend snižování těchto sazeb a ulehčení tak podnikatelské sféře. Kompenzace výpadků do státního rozpočtu jsou pak často řešeny skrz zvyšování sazeb nepřímých daní. Hrubou představu o výši snižování sazeb korporátních daní nám dá rozdíl průměru Evropské unie u základních sazeb mezi roky 2000 a 2013, kdy pokles činil více jak osm procentních bodů na nynějších zhruba 23 % (u celkové sazby daně z příjmů firem to činí o dva procentní body více). Pokles v průměru EU nastal kromě roku 2009 každoročně.

V roce 2009 i v reakci na probíhající krizi zvýšili v Litvě sazbu korporátní daně o pět procentních bodů (aby ji v následujícím roce opět snížili na úroveň roku 2008), což převýšilo čtyři snížení u ostatních států v témže roce. Některé státy šly cestou jednotlivých a často citelných snížení základních sazeb daně ze zisku firem, jako například v Rakousku v roce 2005 o 9 procentních bodů nebo v Německu o 15 p. b. v roce 2001 a o 10 p. b. v roce 2008, nebo postupným snižováním, často i v několika po sobě jdoucích letech (Česká republika, Slovinsko, Bulharsko).

Největší snížení ve sledovaném období let 2000 až 2013 činí o 25 procentních bodů v Německu u obecné sazby korporátní daně. Nutno však podotknout, že v Německu využívali a využívají solidární přírázky a různé lokální daně. Také v Bulharsku, na Kypru a v Řecku proběhl ve sledovaném období znatelný pokles ve výši 15 p.b. Ve Francii (33,33 %) a na Maltě (35 %) nedošlo v daném období u základních sazeb daně z příjmů firem k žádným změnám. Jen v Maďarsku došlo v rámci několika změn k výslednému nárůstu mezi roky 2000 a 2013 o jeden procentní bod. Vzhledem k tomu, že průměr za EU v základní sazbě korporátní daně byl v roce 2000 zhruba 30 % a u Maďarska byla sazba daně z příjmů právnických osob 18 %, stále je maďarských 19 % pod dnešním průměrem EU.

Pokud se však na změny, či ve většině případů spíše snižování, podíváme z pohledu jednotlivých let a ne v rámci členských států, zjistíme, že ve sledovaném období let 2000 a 2013 proběhlo průměrně šest změn v jednom roce u základních sazeb daní z příjmů právnických osob. I v počtu změn však můžeme sledovat určitý vývoj. Od roku 2000 do roku 2006 se počet změn sazeb korporátních daní postupně zvyšoval, až na deset změn v roce 2006. Země EU šly hlavně cestou snižování a to často i velmi citelným snížením, jako třeba v případě Německa, Litvy, Lotyšska či Kypru. Od roku 2007 se však jejich počet opět postupně snižuje. V posledních třech letech to už bylo kolem 3 změn. Je možné, že státy už stačily dostatečně snížit či změnit sazby korporátní daně, takže i v dalších letech za předpokladu absence nenadálých změn jich bude jen několik málo ročně.

Vývoj celkových sazeb korporátních daní v Evropské unii

Zdroj.: Evropská komise, ZEW, Eurostat

Počet navýšení u základních sazeb v daném období u členských států Evropské unie by se dal spočítat na prstech jedné ruky a často tato navýšení byla kompenzována snížením v následujících letech. Čas ukáže, jestli to bude i případ našeho východního souseda. Na Slovensku zvýšili s účinností od 1. ledna 2013 sazbu daně z příjmů právnických osob o čtyři procentní body na nynějších 23 %. Uvidíme, jestli to byl krok zpátky či vpřed a ostatní státy budou tohoto příkladu následovat, či to bude jen takový cimrmanovský „úrok stranou“ a sazba se třeba už v příštím roce opět sníží. V dnešní době, kdy ještě doznívá hospodářské krize a dle Evropské centrální banky očekáváme jen mírné oživení na tento rok, může být toto snížení podtrhnutím slovenské ekonomiky.

Cestou snížení šly státy jako Švédsko o 4,3 procentní body a Slovinsko o jeden procentní bod. Nynější sazba daně z příjmů firem je tedy na Slovinsku 17 %. Tato sazba by se měla v následujících letech snižovat ročně vždy o jeden procentní bod, až by měla v roce 2015 dosáhnout 15 % a na této úrovni setrvat.

VÝVOJ SAZEB DANĚ Z PŘÍJMŮ PRÁVNICKÝCH OSOB V ČESKÉ REPUBLICCE

Sazby daně z příjmů právnických osob prošly za dobu existence samostatné České republiky mnoha změnami. Od roku 1993 vstoupilo v platnost jedenáct změn.

Přehled vývoje sazeb DPPO v ČR

Rok	Sazba daně
1993	45 %
1994	42 %
1995	41 %
1996–1997	39 %
1998–1999	35 %
2000–2003	31 %
2004	28 %
2005	26 %
2006–2007	24 %
2008	21 %
2009	20 %
2010–2013	19 %

Zdroj: Ministerstvo financí ČR

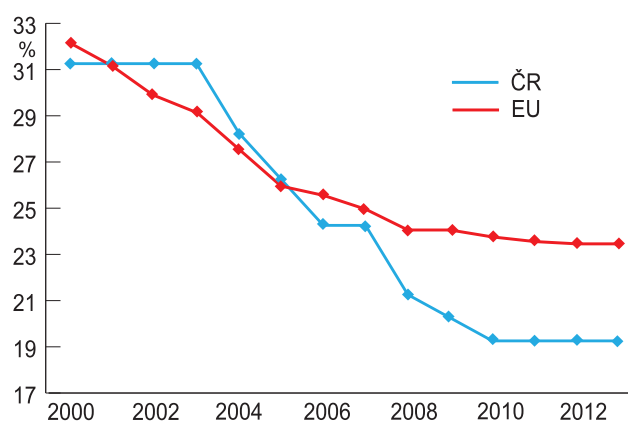
V České republice proběhlo od roku 1993, kdy sazba DPPO byla 45 %, až dodnes (19 % sazba DPPO) sice mnoho změn, ale tyto změny nebyly nijak skokové. Všechny změny snižovaly tu předchozí sazbu, ale nikdy to nebylo o více jak 4 procentní body. Snižování sazeb daně z příjmů firem probíhá i v rámci Evropské unie, ale trend poklesu byl u nás přeci jen rychlejší než za průměr EU.

I když se sazby DPPO v České republice snižují, na podílu korporátních daní v % z HDP nebo na celkovém zdanění se to moc neprojevuje. Vývoj inkasa daně z příjmů právnických osob se však u nás dle dat Ministerstva financí mezi roky

Podíl korporátních daní v % z HDP a z celkového zdanění v letech 2000 a 2010

	% z HDP		% z celk. zdanění	
	2000	2010	2000	2010
Belgie	3,2	2,7	7,1	6,2
Bulharsko	2,7	1,9	8,6	7,0
Česká republika	3,3	3,4	9,8	10,0
Dánsko	3,3	2,7	6,6	5,8
Německo	2,9	2,2	7,1	5,8
Estonsko	0,9	1,4	2,9	4,0
Irsko	3,7	2,6	12,0	9,1
Řecko	4,1	2,4	12,0	7,7
Španělsko	3,1	1,8	9,2	5,8
Francie	2,8	1,9	6,3	4,4
Itálie	2,4	2,3	5,9	5,5
Kypr	6,2	6,2	20,9	17,4
Lotyšsko	1,6	1,0	5,3	3,5

Vývoj sazby korporátní daně v ČR a v průměru EU-27

Zdroj: Eurostat, ZEW, Evropská komise, Ministerstvo financí

1997 (41 mld. Kč) do roku 2008 (173 mld. Kč) stále (až na rok 2006 s mírným poklesem) zvyšoval. Poté i v rámci probíhající hospodářské krize se vybralo v roce 2009 o 65 mld. Kč méně než v předchozím roce. V dalších letech se inkaso daně z příjmů právnických osob pohybovalo kolem 110 mld. Kč. Prakticky podobný vývoj mělo i celkové inkaso vybraných daní v ČR. Příjmy státního rozpočtu z DPPO činily 86,30 mld. Kč z celkových 863,86 mld. Kč daňových příjmů v roce 2010. Česká republika byla jedna z mála členských zemí, která mezi roky 2000 a 2010 navýšila podíl zdanění DPPO na celkovém zdanění.

Litva	0,7	1,0	2,3	3,7
Lucembursko	7,0	5,7	17,8	15,5
Maďarsko	2,2	1,2	5,6	3,1
Malta	2,9	6,5	10,4	19,6
Nizozemsko	4,3	2,3	10,9	6,0
Rakousko	2,2	2,0	5,0	4,8
Polsko	2,4	2,0	7,5	6,3
Portugalsko	3,7	2,8	12,0	9,0
Rumunsko	3,0	2,3	9,8	8,5
Slovinsko	1,2	1,9	3,1	5,0
Slovensko	2,6	2,5	7,7	8,9
Finsko	5,9	2,5	12,5	6,0
Švédsko	3,8	3,4	7,3	7,5
Spojené království	3,6	3,1	9,7	8,7
EU-27 (vážený Ø)	3,1	2,4	7,7	6,2

Zdroj: Taxation trends in the European Union, Eurostat

EFEKTIVNÍ SAZBA KORPORÁTNÍ DANĚ

Předchozí část se věnovala hlavně vývoji a srovnávání statutárních sazeb korporátních daní z příjmů jednotlivých členských států Evropské unie. U některých států však tyto sazby spadají do různých systémů, ať už k základní sazbě přičítáme různé přírázky či lokální sazby daně atd. Kromě srovnávání jejich zákonných sazeb můžeme použít i tzv. efektivní zdaňování korporací (*Více též třeba: Blechová, B. Metody a nástroje pro hodnocení daňového zatížení právnických osob (korporací); Szarowská, I. Jak vysoké je korporátní daňové zatížení; Šíroky, J. Daňové teorie s praktickou aplikací*).

Efektivní zdaňování korporací totiž ovlivňuje nejen výše sledovaných sazeb statutárních korporátních daní, ale také další daňové aspekty určující celkovou výši efektivně placených daní. Metod sledování a stanovování je několik. ZEW (Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung) v projektu pro Evropskou komisi TAXUD sledují efektivní průměrnou daňovou sazbu (EATR – Effective Average Tax Rate). Průměrná efektivní sazba v Evropské unii klesla z 27,5 % v roce 2000 na 21,1 % v roce 2012.

Efektivní průměrná daňová sazba v %

	2000	2012
Belgie	34,5	26,6
Bulharsko	28,1	9,0
Česká republika	23,6	16,7
Dánsko	28,3	22,0
Německo	40,4	28,2
Estonsko	20,4	16,5

Irsko	9,4	14,4
Řecko	30,4	17,5
Španělsko	36,5	32,4
Francie	36,6	34,2
Itálie	31,3	25,1
Kypr	27,5	11,2
Lotyšsko	22,7	12,2
Litva	19,1	12,7
Lucembursko	32,6	24,9
Maďarsko	19,7	19,3
Malta	32,2	32,2
Nizozemsko	32,3	27,5
Rakousko	29,7	23,0
Polsko	27,1	17,5
Portugalsko	31,5	27,1
Rumunsko	22,7	14,8
Slovinsko	20,9	16,4
Slovensko	25,8	16,8
Finsko	27,2	23,2
Švédsko	23,8	23,2
Spojené království	28,7	25,2
EU-27	27,5	21,1

Zdroj: Evropská komise (DG TAXUD), ZEW Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung

ZÁVĚR

Sazby a vývoj korporátních daní jsou v jednotlivých státech pečlivě sledované, protože jejich výše hraje velkou roli při rozhodování obchodních společností o alokaci investic. Nejsou to však jen sazby, ale obecně složitost daňových systémů jednotlivých zemí, které mohou lákat či naopak odrazovat zahraniční investory.

Jednou z významných charakteristik složitosti daňového systému je i jeho proměnlivost v čase, tedy jak často jsou daňové zákony novelizovány. Určitým měřítkem této charakteristiky může být četnost změn sazeb daně. Například Česká republika od roku 1993 ze 45% sazby daně z příjmů právnických osob snížila tuto daň v rámci 11 změn na dnešních 19 %.

Trend snižování však není patrný jen u nás, ale v rámci celé Evropské unie. Průměr členských států Evropské unie je u sazby daně z příjmů firem u základní sazby zhruba 22 % a u celkové sazby (neboť některé státy využívají různé formy přírážek či lokálních sazeb) je to o necelé dva procentní body

více. Za posledních 13 let se tato průměrná sazba korporátní daně v EU snížila o zhruba osm procentních bodů. I ve skupině členských zemí můžeme nalézt plavce proti proudu. Příkladem je Slovensko. Naši východní sousedé s účinností od 1. ledna 2013 zvýšili sazbu daně z příjmů právnických osob o čtyři procentní body na nynějších 23 %.

Nominální sazba korporátní daně má výhodu v její přehlednosti a transparentnosti. Nicméně samotná výše sazby nemůže dokonale vypovídat o výši zdanění, neboť v každé zemi je aplikována na různě vypočítaný daňový základ. Tento handicap odstraňuje analytický nástroj – efektivní průměrná sazba daně, která se vypočítává speciálními metodami. I při její aplikaci ale můžeme učinit závěr, že korporátní daně v EU v čase klesají.

Uvidíme, jakým směrem se bude celkový trend korporátních daní vyvíjet do budoucna, ale snad se naše malá země v srdci Evropy v konkurenci neztratí a bude nejen atraktivní pro zahraniční investory, ale i vstřícná pro místní podniky.

Rubrika Průvodce podnikáním je součástí poradenského programu „Průvodce podnikáním v zahraničí“, který nabízí EU Office České spořitelny. V rámci programu poskytujeme zdarma našim klientům z řad malých a středních podniků informace, jak úspěšně expandovat do zahraničí a jaké je zde čeká podnikatelské prostředí. Více informací o programu naleznete: www.csas.cz/eu. V tomto vydání představujeme Německo.

NĚMECKO

Základní údaje

Oficiální název	Spolková republika Německo
Počet obyvatel	81 843 743 (2012)
Rozloha	357 022 km ²
Měna	Euro (EUR)
Etnické složení	Němci 91,5 %; Turci 2,4 %; ostatní 6,1 %

Zdroj: CIA World Factbook

Svou novodobou historii začalo psát Německo v roce 1990, kdy se sjednotila po druhé světové válce rozdělená západní a východní část pod společným názvem Spolková republika Německo. Německo (tehdy ještě západní SRN) patří mezi zakládající členy Evropského hospodářského společenství i NATO.

Zákonodárná moc je svěřena dvoukomorovému parlamentu – Spolkovému sněmu (Bundestag), jehož členové jsou voleni každé čtyři roky, a Spolkové radě (Bundesrat), jejíž členové jsou zástupci spolkových zemí. V čele vlády, výkonné moci, stojí spolkový kancléř.

Struktura hospodářství a zahraniční obchod

Německo je tradiční evropská průmyslová velmoc v celoevropském kontextu s nadproporcionálním podílem průmyslu. Naopak služby a zemědělství jsou zde méně významné než v průměru EU.

V zemědělství se pěstuje většina plodin, nejvýznamnější z nich jsou brambory, pšenice a cukrová řepa. Z živočišné produkce

je dominantní chov dobytka, prasat a drůbeže.

Německý průmysl se orientuje především na strojírenství, automobilový průmysl a chemický průmysl. Naši západní sousedé se také řadí k největším producentům železa a oceli. Hlavními exportními trhy jsou Francie, USA, Nizozemsko a UK. Naopak nejvíce dovozu do Německa směřuje z Číny, Nizozemska a Francie.

Makroekonomický výhled

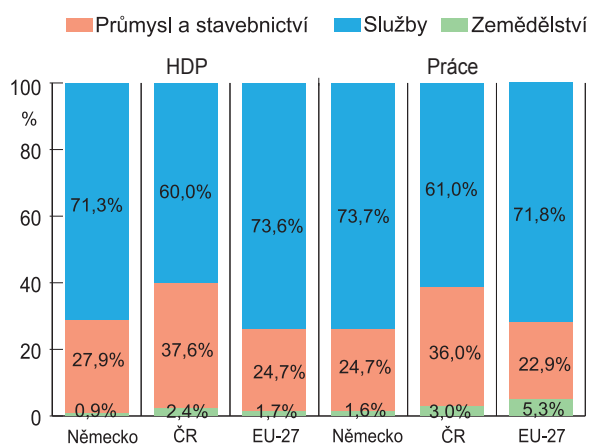
Po finanční krizi let 2008–2009 se Německo naplno chopilo své role lokomotivy evropského růstu, ale i jí v poslední době dochází pára. Zhoršená ekonomická nálada u hlavních obchodních partnerů povede k tomu, že v roce 2013 čeká naše západní sousedy šnečí tempo růstu HDP ve výši 0,8 %, které bude následovat zdravější 2% růstem až v roce 2014.

Základní makro ukazatele	2011	2012	2013 ^e	2014 ^e
Růst HDP (%)	3,0	0,8	0,8	2,0
Míra nezaměstnanosti (%)	5,9	5,5	5,6	5,5
Inflace (%)	2,5	2,1	1,9	1,8
Deficit veřejných rozp. (% HDP)	-0,8	-0,2	-0,2	0,0
Veřejný dluh (% HDP)	80,5	81,7	80,8	78,4

Zdroj: Evropská komise; ^e - odhad

Inflace se očekává na nízké úrovni 2 %, zvýšené ceny energií by měly mít pouze dočasný vliv. Vzorem pro ostatní státy je Německo ve stavu veřejných rozpočtů. Ty vykazují víceméně vyrovnaný stav, který lze charakterizovat „červenou nulou“. V důsledku toho naše západní sousedy čeká snižování celkového zadlužení země.

Sektory národního hospodářství v Německu (ČR a EU)

Zdroj: Eurostat, HDP za rok 2010, práce za rok 2011

Trh práce

Základní ukazatele trhu práce		
Míra nezaměstnanosti (2011)	5,9 %	
Produktivita práce k Ø EU (2010)	125,0 %	
Minimální měsíční mzda	-	
Ø měsíční náklady práce v odvětvích (2010)	Německo (v EUR)	ČR (v EUR)
Zpracovatelský průmysl	4 456	1 303
Velkoobchod a maloobchod	3 339	1 350
Doprava a skladování	3 408	1 346
Ubytování, stravování a pohostinství	2 049	835
Informační a komunikační činnosti	5 452	2 616

Zdroj: Eurostat

Průvodce podnikáním

Výkonná ekonomika se pozitivně odráží i na trhu práce. Míra nezaměstnanosti dosahuje v kontextu Evropy velice nízkých hodnot pod 6% hladinou. Minimální mzda na celostátní úrovni přes všechna odvětví neexistuje. Produktivita práce je o 25 % vyšší než průměr EU (a o 80 % vyšší než v ČR).

Vyšší produktivita umožňuje vyplácení vyšších mezd. Například v klíčovém zpracovatelském průmyslu jsou měsíční náklady práce v Německu téměř 3,5x vyšší než v ČR. V jiných odvětvích jsou rozdíl menší.

Základy pracovního práva

Pracovní poměr lze uzavřít na dobu určitou a neurčitou. Pracovní poměr na dobu určitou je omezen trváním dvou let a obecně platí, že může být prodloužen nejvíce třikrát. Německé pracovní právo speciálně neupravuje problematiku zkušební lhůty, jejíž délka záleží na dohodě zaměstnance se zaměstnavatelem. Část bývá upravena kolektivními smlouvami.

Výpovědní doba se liší podle toho, zda se jedná o výpověď ve zkušební době či nikoli. V prvním případě platí 14 denní výpovědní lhůta. Po zkušební době v případě výpovědi ze strany zaměstnavatele musí být výpověď udělena k 15. nebo poslednímu dni v měsíci a následuje 4 týdenní výpovědní lhůta. Ta se dále prodlužuje podle délky pracovního poměru u daného zaměstnavatele. Nejdelší sedmiměsíční lhůta platí při odpracování alespoň 20 let u daného zaměstnavatele.

Ve většině odvětví existuje 5denní pracovní týden (40 hodin týdně), dovolená činí minimálně 20 pracovních dní ročně.

Základy obchodního práva

Právní forma	Minimální kapitál
Společnost s ručením omezeným (GmbH)	25 000 EUR
Akciová společnost (AG)	50 000 EUR
Komanditní společnost na akcie (KgaA)	50 000 EUR
Veřejná obchodní společnost (oHG)	není stanoven
Komanditní společnost (KG)	není stanoven

Zdroj: Germany Trade and Invest (GTAI)

Nejčastější formou podnikání v Německu je společnost s ručením omezeným (GmbH). Založit ji mohou jeden či více společníků a minimální základní kapitál činí 25 000 eur (cca 625 tisíc korun). U akciové společnosti je minimální základní kapitál dvojnásobný. Určitým hybridem mezi akciovou a osobní společností je komanditní společnost na akcie, kde minimálně jeden společník ručí neomezeně a druzí jsou držitelé akcií.

Proces založení průměrně velké společnosti s ručením omezeným v Německu trvá dva týdny, skládá se z devíti procedur a celkové náklady ve většině případů nepřekročí 1 500 eur.

Hlavní daně a vedlejší náklady práce

Zisky podniků jsou v Německu zdaňovány dvakrát: 15% daní ze zisků korporací a živnostenskou daní, která se liší na úrovni obcí. Na obě daně je navíc aplikována tzv. solidární přírážka určená na financování sjednocení Německa. Celková průměrná daňová sazba ze zisku podniků je odhadována na zhruba 30 %. Dividendy jsou zdaňovány srážkou ve výši 26,375 %.

Daň z příjmů jednotlivců je progresivní: existují čtyři příjmová pásma, která rozdělují sazby 14 %, 42 % a 45 %. Základní sazba DPH je 19 % a snížená sazba 7 %. Té podléhají základní spotřební zboží a služby denní potřeby (např. potraviny, noviny, veřejná doprava). Na odvodech na sociální zabezpečení se podílejí zaměstnanci i zaměstnavatelé. Příspěvek zaměstnance činí 21,975 % z hrubé mzdy, u zaměstnavatele od 21,075 % hrubé mzdy dle výše povinného úrazového pojištění.

Daň/odvod	Sazba
Korporátní daň	30 %*
Daň z dividend (kapitálových výnosů)	26,375 %
Daň z příjmu jednotlivců (progresivní daň)	14 / 42 / 45 %**
DPH (základní / snížená / nulová sazba)	19/7 %
Sociální zabezpečení - zaměstnanec	21,975 %
Sociální zabezpečení- zaměstnavatel	od 21,075 %

* průměrná daň, ** bez solidární přírážky a církevní daně

Zdroj: Germany Trade and Invest (GTAI)

Energetika

Ceny elektrické energie pro průmyslové odběratele jsou v Německu zhruba o 23 % vyšší než v České republice, za zemní plyn si německý podnik v průměru připlatí o 40 % více než jeho český konkurent.

Dominantním energetickým zdrojem v Německu je stále jádro (42 %), i když do roku 2022 by všechny své jaderné elektrárny – pod vlivem tragédie ve Fukušimě – mělo uzavřít.

Ø velkoobchodní ceny v 1H/2012	Německo	ČR
Elektrická energie (EUR/kWh)	0,1277	0,1039
Zemní plyn (EUR/GJ)	13,1600	9,3067

Zdroj: Eurostat, ceny bez DPH

Investiční pobídky

I největší evropská ekonomika láká zahraniční investory na investiční pobídky. Podpora přímých investičních nákladů má podobu přímých dotací, dotovaných půjček či záruk za komerční úvěry. Vedle toho je k dispozici i podpora provozních nákladů, kam patří dotace vztahující se k náborem zaměstnanců a dotace směřující do oblastí vědy a výzkumu.

Rubrika Výlet do historie nás v každém čísle Měsíčníku EU aktualit provází vývojem Evropské unie. Zakládací smlouvy již prošly několika revizemi, avšak rozšíření EU o státy střední a východní Evropy si žádalo nové institucionální změny a změny v rozhodovacích procedurách. Prvním pokusem byla Amsterodamská smlouva, která však nesplnila svá očekávání. V roce 2001 proto byla podepsána Smlouva z Nice, která Evropskou unii na takové rozšíření připravila.

EVROPSKÉ ZAKLÁDÁČÍ SMLOUVY ANEB ZMĚNY SPOJENÉ S ROZŠIŘOVÁNÍM

Smlouva z Nice

Tato smlouva byla dohodnuta na summitu v Nice v prosinci 2000, následně byla podepsána 26. února 2001. V platnost vstoupila 1. února 2003 po ratifikaci všemi tehdejšími členskými státy.

Smlouva z Nice měla primárně připravit evropské instituce a systém rozhodování v EU na plánované rozšíření o státy střední a východní Evropy v roce 2004.

Smlouva přinesla tyto změny:

- velikost a složení Evropské komise
- vážení hlasů v Radě EU a kvalifikovaná většina
- složení Evropského parlamentu
- užší/posílená spolupráce
- vyhlášení Listiny základních práv

Velikost a složení Evropské komise

Od roku 2005 se snížil počet komisařů na jednoho komisaře z každé členské země, tedy max. počet komisařů činí 27.

Předseda Evropské komise je jmenován na základě shody hlav států a předsedů vlád kvalifikovanou většinou. Navrhovaný předseda předloží seznam členů své Komise (dle návrhů jednotlivých členských států), který je schválen také kvalifikovanou většinou. Následně je celá komise schválena Evropským parlamentem. Předseda Komise může nově požadovat odstoupení svých komisařů, je-li ostatními komisaři podpořen.

Vážení hlasů v Radě EU a kvalifikovaná většina (KV)

Došlo k novému roložení váhy hlasů v Radě EU, celkový počet po rozšíření hlasů činil 321, po přistoupení Rumunska a Bulharska 345, každý stát získal min. 3 hlasy, max. 29 hlasů.

Aby bylo rozhodnutí přijato kvalifikovanou většinou, muselo dojít ke splnění třech kritérií:

- 1) dosažení min. počtu vážených hlasů – 232, resp. 255 hlasů
- 2) počet států – min. 14 států, tedy více než polovina
- 3) počet obyvatel – 62 % obyvatel EU

Zároveň došlo k rozšíření o 46 oblastí, ve kterých se hlasuje kvalifikovanou většinou namísto jednomyslného hlasování, mimo tuto proceduru zůstala např. otázka daní, otázky SZBP, spravedlnost a záležitosti vnitra, zdravotnictví a školství.

Složení Evropského parlamentu

Nutné bylo také reformovat Evropský parlament, jakožto jediného přímo voleného zástupce lidu. Do té doby se skládal z 626 poslanců. V roce 2004 vzhledem k rozšíření o 10 nových členských zemí se zvýšil počet poslanců na 732 a s rozšířením o Bulharsko a Rumunsko na 785 poslanců.

Užší/posílená spolupráce

Procedura posílené spolupráce byla zrychlena. V případě, že se shodlo 8 členských států a pokud žádné státy neměly zásadní námitku, mohly tyto země postupovat v určitých otázkách rychleji.

Vyhlášení Listiny základních práv EU

Na summitu v Nice byla vypracována společná Listina základních práv EU. Zahrnovala osobní, politická, ekonomická a sociální práva. Nepodařilo se ji však zahrnout do smluv EU, byla připojena pouze jako nezávazná politická deklarace.

Země	Počet hlasů v Radě		Počet poslanců v EP	
	2004–2007	2007–2009	2004–2007	2007–2009
Německo	29	29	99	99
UK	29	29	78	72
Francie	29	29	78	72
Itálie	29	29	78	72
Španělsko	27	27	54	50
Polsko	27	27	54	50
Rumunsko	-	14	-	35
Nizozemsko	13	13	27	25
Řecko	12	12	24	22
ČR	12	12	24	20
Belgie	12	12	24	22
Maďarsko	12	12	24	20
Portugalsko	12	12	24	22
Švédsko	10	10	19	18
Bulharsko	-	10	-	18
Rakousko	10	10	18	17
Slovensko	7	7	14	13
Dánsko	7	7	14	13
Finsko	7	7	14	13
Irsko	7	7	13	12
Litva	7	7	13	12
Lotyšsko	4	4	9	8
Slovinsko	4	4	7	7
Estonsko	4	4	6	6
Kypr	4	4	6	6
Lucembursko.	4	4	6	6
Malta	3	3	5	5
Celkem	321 (KV 232)	345 (KV 255)	732	785

Zdroj: Smlouva z Nice

Statistické okénko

Statistické okénko zobrazuje důležité ekonomické ukazatele všech 27 členských zemí Unie. Zahrnují srovnatelná data z oblasti trhu práce (míra nezaměstnanosti, průměrné hrubé mzdy k průměru EU, produktivita práce k průměru ČR), či cenové charakteristiky (meziroční inflace na bázi indexu HICP, průměrné úročení hypoték, ceny elektřiny k průměru EU 1000–2500 kWh). Pro srovnání jsou v tabulce i stejné ukazatele za celou EU. Zdrojem dat je Eurostat a ECB.

Klíčové ekonomické ukazatele

v %	Meziroční inflace				Míra nezaměstnanosti				Průměrné mzdy k ø EU			
	IX-12	X-12	XI-12	XII-12	Q4-11	Q1-12	Q2-12	Q3-12	2007	2008	2009	2010
Belgie	2,6	2,6	2,2	2,1	7,2	7,1	7,4	7,4	128,5	135,1	138,1	134,3
Bulharsko	3,4	3,0	2,7	2,8	11,6	12,0	12,2	12,3	8,6	11,1	12,7	12,6
ČR	3,5	3,6	2,8	2,4	6,6	6,8	6,8	7,0	30,0	36,3	35,9	36,8
Dánsko	2,5	2,3	2,2	1,9	7,8	7,5	7,9	7,5	154,5	160,0	166,1	163,5
Německo	2,1	2,1	1,9	2,0	5,6	5,6	5,5	5,5	133,9	137,5	138,5	137,3
Estonsko	4,1	4,2	3,8	3,6	11,8	10,7	10,0	9,9	29,7	33,4	32,0	31,0
Irsko	2,4	2,1	1,6	n/a	15,0	15,1	14,8	14,8	103,7	108,1	107,1	104,6
Řecko	0,3	0,9	0,4	0,3	20,6	21,8	23,9	25,6	55,0	55,5	62,5	66,2
Španělsko	3,5	3,5	3,0	3,0	23,0	23,8	24,7	25,6	73,1	77,2	81,4	80,2
Francie	2,2	2,1	1,6	1,5	9,8	10,0	10,2	10,3	107,7	111,5	115,0	112,8
Itálie	3,4	2,8	2,6	2,6	9,2	10,0	10,5	10,6	85,8	89,1	92,4	91,4
Kypr	3,6	2,6	1,4	1,5	9,5	10,2	11,5	12,5	74,2	n/a	n/a	n/a
Lotyšsko	1,9	1,6	1,5	1,6	15,5	15,4	15,7	14,1	22,2	26,9	27,9	26,6
Litva	3,3	3,2	2,8	2,9	13,9	13,6	13,1	12,6	21,0	24,6	23,2	21,9
Lucembursko	3,2	3,2	2,7	2,5	4,8	4,9	5,0	5,1	150,4	156,2	162,3	159,7
Maďarsko	6,4	6,0	5,3	5,1	10,9	11,1	10,9	10,7	28,5	30,8	29,3	29,5
Malta	2,9	3,2	3,6	2,8	6,5	6,1	6,5	6,7	51,6	55,7	57,7	58,1
Nizozemsko	2,5	3,3	3,2	3,4	4,9	5,0	5,2	5,3	139,6	143,3	149,6	146,4
Rakousko	2,8	2,9	2,9	2,9	4,2	4,1	4,3	4,5	120,4	123,7	127,5	124,6
Polsko	3,8	3,4	2,7	2,2	9,9	9,9	10,0	10,3	28,4	31,9	27,2	29,3
Portugalsko	2,9	2,1	1,9	2,1	14,1	14,9	15,5	16,2	53,5	55,4	57,7	56,2
Rumunsko	5,4	5,0	4,4	4,6	7,5	7,2	7,2	7,0	16,0	18,1	16,8	18,0
Slovinsko	3,7	3,2	2,8	3,1	8,5	8,2	8,6	9,4	48,6	52,4	54,2	54,8
Slovensko	3,8	3,9	3,5	3,4	13,9	13,6	13,9	14,1	23,7	28,2	30,5	30,2
Finsko	3,4	3,5	3,2	3,5	7,6	7,6	7,7	7,8	118,2	124,1	129,5	129,4
Švédsko	1,0	1,2	0,8	1,1	7,5	7,5	7,6	7,7	121,0	121,7	114,9	125,0
Velká Británie	2,2	2,7	2,7	2,7	8,3	8,2	7,9	7,8	161,3	139,2	126,3	129,4
EU	2,7	2,6	2,4	2,3	10,0	10,2	10,4	10,5	100,0	100,0	100,0	100,0

v %	Produktivita práce k ø ČR				Průměrné úročení hypoték				Ceny elektřiny k ø EU			
	2008	2009	2010	2011	2009	2010	2011	1H-12	2009	2010	2011	1H-12
Belgie	251,3	264,5	259,3	257,3	n/a	n/a	n/a	n/a	121,0	120,5	121,9	116,9
Bulharsko	30,5	33,0	33,7	36,4	10,9	9,7	8,8	8,5	46,9	45,0	43,4	42,7
ČR	100,0	100,0	100,0	100,0	5,8	5,2	4,5	4,1	119,4	118,5	118,7	116,5
Dánsko	267,2	277,2	282,8	279,6	4,4	3,7	4,0	3,5	166,5	163,8	167,3	166,2
Německo	202,2	207,1	204,4	202,7	4,3	3,8	4,0	3,4	144,4	145,6	142,9	142,8
Estonsko	81,2	80,9	83,0	83,9	4,3	3,9	3,7	3,3	53,5	55,0	52,9	56,3
Irsko	280,5	294,0	281,3	282,4	3,1	3,1	3,5	3,2	127,8	117,8	125,0	123,5
Řecko	157,8	168,1	156,6	150,8	4,1	3,8	4,7	4,0	53,9	57,0	56,4	61,9
Španělsko	173,3	190,8	184,9	184,3	3,4	2,6	3,5	3,6	105,4	111,3	116,1	102,9
Francie	232,3	246,3	236,7	235,0	5,0	4,3	4,4	4,6	80,1	82,4	81,5	79,7
Itálie	207,1	217,2	211,0	207,1	3,8	2,8	3,6	4,4	96,5	88,9	86,6	95,8
Kypr	142,8	150,6	146,8	146,2	5,9	4,6	5,3	5,6	80,5	105,7	114,6	139,8
Lotyšsko	66,7	66,0	63,5	75,2	22,0	21,3	22,2	22,2	60,1	57,4	61,0	65,7
Litva	70,1	66,2	68,2	72,2	9,9	6,0	4,2	3,7	55,2	66,3	65,0	64,8
Lucembursko	573,5	582,9	599,8	604,5	n/a	n/a	n/a	n/a	117,1	105,1	95,5	94,7
Maďarsko	89,6	85,0	84,8	84,2	14,6	10,5	10,5	12,2	93,4	93,9	87,2	82,4
Malta	122,0	130,7	128,3	125,4	3,8	3,7	3,6	3,6	103,2	109,5	103,0	100,5
Nizozemsko	227,8	236,1	229,9	226,1	4,9	4,6	4,6	4,4	68,5	52,7	54,9	58,1
Rakousko	n/a	n/a	n/a	n/a	4,0	3,1	3,4	3,4	119,5	117,4	113,5	111,6
Polsko	75,7	68,9	73,8	73,7	8,0	7,1	7,0	8,9	71,8	80,0	78,0	75,6
Portugalsko	109,0	117,3	115,3	112,6	3,4	3,4	4,8	5,1	100,4	100,3	102,3	112,4
Rumunsko	47,6	43,7	43,5	45,1	12,6	11,7	9,5	7,7	55,8	57,4	56,7	54,4
Slovinsko	123,0	127,1	122,6	122,2	4,4	3,5	4,0	3,9	90,8	92,3	86,9	87,8
Slovensko	87,2	93,4	94,4	94,5	6,2	5,6	5,2	5,4	98,3	97,3	97,9	97,8
Finsko	239,6	243,8	239,2	242,4	2,6	2,1	2,6	2,3	93,5	93,8	100,5	98,0
Švédsko	240,4	230,0	257,8	270,3	2,1	2,4	3,9	3,7	103,1	112,6	116,0	111,2
Velká Británie	202,4	191,1	195,6	192,5	n/a	n/a	n/a	n/a	87,7	83,6	83,9	91,6
EU	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	100,0	100,0	100,0	100,0

Tato publikace je považována za doplňkový zdroj informací našim klientům i nejširší veřejnosti. Na informace uvedené v ní nelze pohlížet tak, jako by šlo o údaje nezvratné a nezměnitelné. Publikace je založena na nejlepších informačních zdrojích dostupných v době tisku. Použité informační zdroje jsou všeobecně považované za spolehlivé, avšak Česká spořitelna, a.s. ani její pobočky či zaměstnanci neručí za správnost a úplnost informací. Autoři považují za slušnost, že při použití jakékoliv části tohoto dokumentu, bude uživatelem tento zdroj uveden.

Některé obrázky použité v této publikaci pochází z audiovizuální knihovny Evropské komise.

Vydáváno pod evidenčním číslem Ministerstva kultury ČR: MK ČR E 16338, ISSN on-line: 1801-5042, ISSN tisk: 1801-5034.

